

моги». В останні роки розширюються зарубіжні зв'язки академії, тривають спільні дослідження з низкою іноземних навчальних і наукових установ. ВНЗ орієнтується на світові педагогічні досягнення, упроваджує модерні, у т.ч. комп'ютерні і телемедичні, освітні технології.

У 2003 р. в академії створено спеціалізовану вчену раду з правом розгляду і захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора (кандидата) медичних наук за спеціальностями «Хірургія», «Серцево-судинна хірургія».

Під керівництвом О.С. Никоненка підготовлено 8 докторів, 32 кандидатів наук. З-під його пера вийшло 480 праць, серед яких по-справжньому унікальні «Керівництво з трансплантації печінки», «Атлас патоморфології ниркових трансплантатів».

Інтенсивну наукову, педагогічну, хірургічну роботу він плідно поєднує з організаційською і громадською як голова обласної асоціації хірургів, головний хірург Запорізької області, головний трансплантолог України.

Ученого відзначено Державною премією України в галузі науки і техніки (2000), орденом князя Ярослава Мудрого IV (2009) і V ступенів (2003), грамотами Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України. Йому присвоєно звання «Заслужений діяч науки і техніки України» (1996), «Почесний громадянин м. Запоріжжя» (2003).

Наукова громадськість, колеги, друзі вітають Олександра Семеновича з ювілеєм, бажають довгих років життя, бадьорості, подальших успіхів у його благородній справі.

70-річчя члена-кореспондента НАН України В.К. ЗАДІРАКИ

12 листопада виповнилося 70 років відомому вченому в галузі інформатики членові-кореспонденту НАН України Валерію Костянтиновичу Задіраці.

В.К. Задірака народився в 1941 р. у м. Красноярськ (Росія) у сім'ї службовців. У 1963 р. закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка. Протягом 1963–1967 рр. навчався там в аспірантурі механіко-математичного факультету. Понад 50 років Валерій Костянтинович працює в Інституті кібернетики ім. В.М. Глушкова НАН України. З 1992 р. очолює в ньому відділ оптимізації чисельних методів. У 2006 р. його обрано членом-кореспондентом НАН України.

Кандидатська дисертація вченого (1978) присвячена застосуванню теорії функцій до розв'язання задач автоматичного регулювання. У 1981 р. захистив докторську дисертацію «Оптимізація обчислень перетворення Фур'є». Вона підштовхнула Валерія Костянтиновича до суттєвого розширення діапазону досліджень. У нього з'являються праці з теорії швидких ортогональних перетворень та їх застосування в розв'язанні задач цифрового оброблення сигналів. Значних зусиль докладено до побудови нових, ефективних за швидкодією алгоритмів розв'язання задач спектрального аналізу випадкових процесів. Їх розроблено завдяки оригінальній модифікації алгоритму

швидкого перетворення Фур'є, яка послуговується спеціально заготовленими елементами матриці перетворення. Ці результати використано в пакетах прикладних програм і конкретних системах («Випробувач», «Темп», «Темп-ЕК») для експрес-оброблення даних льотного експерименту.

Основні теоретичні здобутки В.К. Задіраки і його учнів у галузі обчислювальної математики — це створення теорії обчислень та її застосування для обчислення інтегралів від швидкоосциляційних функцій. Їх широко застосовують для розв'язання задач математичної фізики, радіолокації, математичного моделювання, комп'ютерної томографії, цифрової фільтрації, ядерної спектроскопії та ін. Розроблено оптимальні (у межах «чистої» та «послідовної» стратегій) за точністю квадратурні і кубатурні формули для 45 класів підінтегральних функцій.

На поч. 90-х рр. Валерій Костянтинович зацікавився інформаційною безпекою в плані застосування своїх теоретичних здобутків. Зокрема, у двоключовій криптографії основні зусилля йдуть на створення алгоритмічного, програмного, апаратного забезпечення виконання основних операцій над багаторозрядними числами (для запи-

су одного числа використовують не менше 1024 двійкових розрядів), а в комп'ютерній стеганографії (прихованні наявності повідомлення) — на розроблення й обґрунтування відповідних спектральних алгоритмів.

В.К. Задірака — фахівець з обчислювальної математики, теорії інтегралів Фур'є, цифрового оброблення сигналів, інтерполяційної безпеки. У його доробку 310 статей, монографій, підручників.

Він також досвідчений педагог. З 1981 р. працює професором кафедр «Чисельні методи математичної фізики», «Обчислювальна математика», а з 2001 р. — кафедри автоматизованих систем обробки інформації і управління НТУУ «КПІ». Підготував 2 докторів і 17 кандидатів наук.

Багато зусиль В.К. Задірака доклав до організації в 1969–2011 рр. 37 міжнародних наукових форумів з питань оптимізації обчислень.

У 2003 р. учений став лауреатом премії ім. В.М. Глушкова, а в 2010 р. — Державної премії України в галузі науки і техніки.

Наукова спільнота, колеги, учні зичать Валерієві Костянтиновичу міцного здоров'я, довгих років життя, нових професійних успіхів.